

INFÀNCIA I DISCAPACITAT

1.- MARC LEGAL I DRETS DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

2.- SERVEIS SOCIALS, AUTONOMIA I DEPENDÈNCIA

3.- EDUCACIÓ

4.- SALUT

5.- FAMÍLIA

6.- AUTONOMIA PERSONAL

7.- TREBALL

8.- DISSENY UNIVERSAL I ACCESSIBILITAT

9.- SENSIBILITZACIÓ

10.- LLEURE

11.- SEXUALITAT

1.-Marc legal i drets de les persones amb discapacitat

En aquest primer apartat, i dins el marc legislatiu, volem veure l'infant des d'una una visió global com a persona, contemplant de manera integral les diferents etapes evolutives.

Durant anys, les entitats del tercer sector han estat lluitat de manera incansable per defensar els drets i interessos de les persones amb discapacitat, amb un resultat positiu assolint una sèrie de canvis, els quals han servit per millorar substancialment la qualitat de vida dels infants i joves amb discapacitat així com de les seves famílies, ja sigui amb la creació de nous serveis, com en el reconeixement de la seva condició, així com en la inclusió d'aquest col·lectiu dins la societat.

Malgrat això, aquestes millores, sempre canalitzades a través de normes legals, han vist un retrocés important, degut a l'actual conjuntura econòmica del país, ja sigui per no haver estat aplicades i desplegades degudament o en la seva totalitat, o degut a l'important nombre de nous decrets llei que, a mode de retallades, han eliminat drets fent un pas endarrere important en tot allò que s'havia assolit fins ara.

Des de les Entitats del Tercer Sector, entenem i compartim la voluntat de tota norma legal, no tant sols quan es fa referència a la defensa, reconeixement i regulació de drets, sinó també amb l'establiment de deures com qualsevol altra persona. Però el que no compartim i no estem disposats a permetre és que, amb l'excusa de l'actual greu crisi econòmica es redueixin drets i s'imposin més deures, limitant i discriminant novament un col·lectiu que ja és més vulnerable per la seva naturalesa.

Concretament, per tal reconèixer i vetllar pel compliment dels drets de les persones amb discapacitat com a persones humanes, neix la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, ONU 2006, i que recull en el seu article 3, els següents principis generals:

- Respecte a la dignitat inherent i l'autonomia individual, inclosa la llibertat en la presa de decisions dels temes que els afecten i a la independència de les persones
- No discriminació
- Participació i inclusió en la societat
- Respecte al dret a ser diferents i a l'acceptació de les persones amb discapacitat com part de la diversitat i la condició humana
- Igualtat d'oportunitats
- Accessibilitat
- Igualtat entre l'home i la dona
- Respecte al desenvolupament personal dels infants amb discapacitat, d'acord amb la seva personalitat

Observem doncs, que en el marc legal que gira entorn les persones amb discapacitat, hi ha una clara voluntat per donar compliment a aquests principis i drets reconeguts en el total de la convenció, però la realitat és que avui en dia, i al marge de la crisi actual, són molts els factors que impedeixen a un nombre important de persones amb discapacitat gaudir d'una vida en igualtat de condicions.

Per això, cal abordar la situació amb una perspectiva no tan sols de present sinó de futur, perquè no es pot obviar el greuge comparatiu que, de manera global, li suposa a una família tenir al seu càrrec una persona amb discapacitat. Els infants i joves amb discapacitat, necessiten disposar de determinats recursos materials, a més d'específics, i també en molts casos, humans, per poder viure el seu dia a dia de la manera més normalitzada possible. Aquests recursos, ja siguin materials o humans o d'altra índole, no han de ser vistos com a tal, sinó com a drets d'un col·lectiu de persones que sense aquests, no poden viure amb un mínim de dignitat i fins i tot de llibertat.

Entendrem com esdevenen d'importants aquest recursos si, tenint en compte l'adaptació i l'accessibilitat de l'entorn actual i la supressió de barreres en l'accés als diferents serveis existents, així com en l'àmbit de la comunicació, moltes persones amb discapacitat física, sensorial, intel·lectual i amb malaltia mental poden arribar a elaborar un projecte de vida personal adaptat a les seves necessitats i de manera autònoma, si els oferim l'oportunitat.

Tanmateix, encara falta molt camí a recórrer per tal que les persones amb "pluridiscapacitat", que per raó de la seva greu discapacitat d'expressió múltiple, la qual associa una discapacitat física i/o intel·lectual severa o profunda i/o sensorial, generalment amb greus problemes de salut, puguin tenir l'oportunitat d'elaborar un propi projecte de vida independent degut a les seves necessitats de suport permanent. És doncs, la nostra obligació i dels poders públics, tenir present aquest col·lectiu, reconeixent la seva especificitat i entenent que s'han d'abordar les seves necessitats, per tal de millorar la seva qualitat de vida i procurar pel seu benestar al llarg de la seva etapa evolutiva.

Tot seguit, fem un repàs a la normativa actual que afecta directament a les persones amb discapacitat, tant a nivell internacional, europeu, estatal com autonòmic:

INTERNACIONAL	<u>RESOLUCIÓ 48/96, de 20 de desembre</u>	ONU, Divisió de Política Social i Desenvolupament, 04/03/1994	Normes Uniformes sobre la igualtat de oportunitats per a les persones amb discapacitat
		ONU, 20/11/1989	Convenció sobre els drets de l'infant
	<u>RESOLUCIÓ 48/99, de 20 de desembre</u>	ONU, Divisió de Política Social i Desenvolupament, 11/03/1994	Cap a la plena integració en la societat de persones amb discapacitat: un programa d'acció mundial permanent
	<u>PRINCIPIS DEL DISSENY UNIVERSAL</u>	N.C. Universitat de l'estat, 4/01/1997	El disseny de productes i entorns per a ser usats per totes les persones, al màxim possible, sense adaptacions o necessitat d'un disseny especialitzat.
	<u>RESOLUCIÓ 62/127, de 18 de desembre</u>	ONU, Divisió de Política Social i Desenvolupament, 24/01/2008	Aplicació del Programa d'Acció Mundial per a les Persones amb Discapacitat: realització dels objectius de desenvolupament del Mil·lenni per a les persones amb discapacitat
	<u>RESOLUCIÓ 61/106, de 13 de desembre</u>	ONU, Divisió de Política Social i Desenvolupament, 24/01/2007	Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat

EUROPEA	<u>CARTA DELS DRETS FONAMENTALS DE LA UNIÓ EUROPEA</u>	Diari Oficial de les Comunitats Europees C364, 18/12/2000	Valors comuns dins del respecte de la diversitat de cultures i tradicions dels pobles d'Europa (Integració de les persones discapacitades)
	<u>RESOLUCIÓ 5165/03, de 14 de gener</u>	Brussel·les, 14/01/2003	Resolució del Consell sobre "accessibilitat electrònica" - Millorar l'accés de les persones amb discapacitat a la societat del coneixement
	<u>ESTRATÈGIA EUROPEA SOBRE DISCAPACITAT 2010-2020</u>	Brussel·les, 15/10/2010	Estratègia Europea sobre Discapacitat 2010-2020: un compromís renovat per una Europa sense barreres
	<u>RESOLUCIÓ SOBRE UN NOU MARC EUROPEU DE LA DISCAPACITAT</u>	Diari Oficial de la Unió Europea C316/01, 20/11/2010	Resolució del Consell de la Unió Europea i dels Representants dels Govern dels Estats membres, reunits en Consell, relativa a un nou marc europeu de la discapacitat
	<u>DECLARACIÓ DE MADRID</u>	Madrid, 20-23/03/2011	Declaració aprovada en el marc del Congrés Europeu sobre les persones amb discapacitat en relació als drets de les persones amb discapacitat a nivell europeu, nacional, regional i local
	<u>Dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu</u>	2014/0002 (COD) 2014/C 424/04 Diari Oficial de la Unió Europea el 26/11/2014	Dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu sobre la Proposta de Reglament del Parlament Europeu i del Consell relatiu a una xarxa europea de serveis d'ocupació, a l'accés dels treballadors als serveis de mobilitat i a la major integració dels mercats de treball COM(2014) 6 final - 2014/0002 (COD) 2014/C 424/04 (Diari Oficial de la Unió Europea el 26/11/2014).
	<u>498º Ple del CESSAMENT dels dies 29 i 30 d'abril de 2014.</u>	Dictamen d'iniciativa 2014/C 311/01 Diari Oficial de la Unió Europea el 12/09/2014.	Dictamen del Comitè Econòmic i social Europeu sobre Mesures intergeneracionals i interculturals per promoure la integració social dels ciutadans joves de la UE que es traslladen per motius laborals a un altre Estat membre (Dictamen d'iniciativa) 2014/C 311/01 (Diari Oficial de la Unió Europea el 12/09/2014).

ESPANYA	<u>REIAL DECRET 696/1995, de 28 d'abril</u>	BOE núm.131, 02/06/1995	Ordenació de l'educació dels alumnes amb necessitats educatives especials
	<u>CONSTITUCIÓ ESPANYOLA</u>	BOE núm 311.1, 29/12/1978	Drets i obligacions dels espanyols
	<u>LLEI 13/1982, de 7 d'abril</u>	BOE núm. 103, 30/04/1982 (Suplement retrospectiu núm. 4)	Integració social dels minusvàlids (LISMI)
	<u>LLEI 10/1997, de 3 de juliol</u>		De la renda mínima d'inserció
	<u>LLEI 51/2003, de 2 de desembre</u>	BOE núm. 289, 03/12/2003	Igualtat d'opotunidades, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat (LIONDAU)
	<u>REIAL DECRET 1414/2006, d'1 de desembre</u>	BOE núm. 330, 16/12/2006	Determina la consideració de persona amb discapacitat als efectes de la Llei 51/2003 d'Igualtat d'opotunidades, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat
	<u>REIAL DECRET 1971/1999, de 23 de desembre</u>	BOE núm. 22, 26/01/2000	Sobre el procediment pel reconeixement, declaració i qualificació del grau de discapacitat
	<u>REIAL DECRET 366/2007, de 16 de marc</u>	BOE núm. 72, 24/03/2007	Establiment de les condicions d'accessibilitat i no discriminació de les persones amb discapacitat en les seves relacions amb l'Administració General de

			l'Estat.
	<u>ORDRE DE PRESIDENCIA 446/2008 de 20 de febrer</u>	BOE núm. 48, 25/02/2008	Determinació de les especificacions i característiques tècniques de les condicions i criteris d'accessibilitat i no discriminació establertes al Reial Decret 366/2007.
	<u>REIAL DECRET 505/2007, de 20 d'abril</u>	BOE núm. 113, 11/05/2007	S'aproven les condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació de les persones amb discapacitat per a l'accés i utilització dels espais públics urbanitzats i edificacions
	<u>REIAL DECRET 1494/2007, de 12 de novembre</u>	BOE núm. 279, 21/11/2007	Reglament sobre les condicions bàsiques per l'accés de les persones amb discapacitat a les tecnologies, productes i serveis relacionats amb la societat de la informació i mitjans de comunicació social.
	<u>LLEI 27/2007, de 23 d'octubre</u>	BOE núm. 255, 24/10/2008	Reconeixement de les llengües de signes espanyoles i es regulen els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.
	<u>LLEI 10/2007, de 22 de juny</u>	BOE núm. 150, 23/06/2007	Sobre els plans de foment a la lectura i els programes de suport a la indústria del llibre.
	<u>REIAL DECRET 1544/2007, de 23 de novembre</u>	BOE núm. 290, 04/12/2007	Regula les condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació per l'accés i utilització dels mitjans de transport per persones amb discapacitat
	<u>REIAL DECRET 170/2004, de 30 de gener</u>	BOE núm. 27, 31/01/2004	Regula l'ocupació selectiva i les mesures de foment de l'ocupació dels treballadors amb discapacitat
	<u>LLEI 39/2006, de 14 de desembre</u>	BOE núm. 299, 15/12/2006	Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència. (LAPAD)
	<u>REIAL DECRET 1471/2006, d'1 de desembre</u>	BOE núm. 297, 13/12/2006	Estableix el sistema arbitral per a la resolució de queixes i reclamacions en matèria d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat a causa de la discapacitat
	<u>INSTRUMENT DE RATIFICACIÓ</u>	BOE núm. 96, 21/04/2008	Ratificació de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat
	<u>LLEI 26/2011, d'1 d'agost</u>	BOE núm. 184, 02/08/2011	Adaptació normativa a la Convenció Internacional sobre els drets de les Persones amb discapacitat
	<u>LLEI ORGANICA 15/1999, de 13 de desembre</u>	BOE núm. 298, 14/12/1999	Llei Orgànica de Protecció de Dades de caràcter personal
	<u>REIAL DECRET 1720/2007, de 21 de desembre</u>	BOE núm. 17, 19/01/2008	Reglament de desenvolupament de la Llei Orgànica 15/1999.
	<u>DECRET LLEI 1/2010, de 12 de gener</u>	DOGCG núm.5547 18/1/2010	De modificació de la Llei 10/1997 de la renda mínima d'inserció
ESPANYA	<u>Ordre SSI/1474/2014, de 28 de juliol,</u>	Butlletí Oficial de l'Estat el 06/08/2014.	Ordre SSI/1474/2014, de 28 de juliol, per la qual es modifica l'Ordre de 2 de novembre de 2000, per la qual es determina la composició, organització i funcions dels Equips de Valoració i Orientació dependents de l'Institut de Majors i Serveis Socials i es desenvolupa el procediment d'actuació per a la valoració del grau de discapacitat dins de l'àmbit de l'Administració General de l'Estat
	<u>Llei 13/2014, de 30 d'octubre, d'accessibilitat</u>	Butlletí Oficial de l'Estat el 20/11/2014	Llei 13/2014, de 30 d'octubre, d'accessibilitat
	<u>Reial decret 1003/2014, de 5 de desembre</u>	Butlletí Oficial de l'Estat el 06/12/2014	Reial decret 1003/2014, de 5 de desembre, pel qual es modifica el Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març, en matèria de pagaments a compte i deduccions per família nombrosa o persones amb discapacitat a càrrec (Butlletí Oficial de l'Estat el 06/12/2014).

CATALUNYA

<u>LLEI 20/1991, de 25 de novembre</u>	DOGC núm. 1526, 04/12/1991	Promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques
<u>DECRET 135/1995, de 24 de març</u>	DOGC núm. 2029, 24/03/1995	Desenvolupament de la Llei 20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques, i d'aprovació del Codi d'accessibilitat
<u>DECRET 204/1999, de 27 de juliol</u>	DOGC núm. 2944, 27/07/1999	Es dona nova redacció al capítol 6 del DECRET 135/1995, de 24 de març, de promoció de la accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, i de aprovació del Codi d'accessibilitat
<u>LLEI 13/2006 de 27 de juliol</u>	DOGC núm.4691, 4/8/06	De prestacions socials de caràcter econòmic
<u>LLEI 8/2006, de 5 de juliol</u>	DOGC núm.4675 13 de juliol de 2006	De mesures de concialició de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques a Catalunya
<u>LLEI 12/2007, d'11 d'octubre</u>	DOGC núm.4990, 18/10/07	De serveis socials de Catalunya
<u>LLEI 19/2009, de 26 de novembre</u>	DOGC núm. 5519, 03/12/2009	Regula l'accés a l'entorn de persones acompanyades de gossos d'assistència
<u>DECRET 97/2002, de 5 de març</u>	DOGC núm. 3602, 25/03/2002	Sobre la targeta d'aparcament per a persones amb disminució i altres mesures adreçades a facilitar el desplaçament de les persones amb mobilitat reduïda.
<u>Llei Orgànica 6/2006 de 19 de Juliol</u>	DOGC núm. 4680, del 20.07.2006	Estatut d'autonomia de Catalunya
<u>Llei 12/2009, de 10 de juliol</u>		D'educació
<u>Llei 14/2010, de 27 de maig</u>		Dels drets i oportunitats en la infància i l'adolescència
<u>Llei 17/2010, de 3 de juny</u>	DOGC núm.5647 10/6/10	Llenguatge de signes en català
<u>Resolució 749/VIII, de 15 de juliol</u>	BOPC núm. 770, del 19/07/2010	Resolució 749/VIII sobre les mesures per a garantir l'aprenentatge, l'educació, l'accessibilitat i ús del català i els recursos de la modalitat oral a les persones sordes i sordcegues que es comuniquen oralment
<u>l'Ordre BSF/43/2012, de 27 de febrer</u>		de la Targeta acreditativa de la discapacitat, la qual deroga l'Ordre ASC/512/2009, de 18 de novembre
<u>ORDRE EMO/250/2014, de 31 de juliol</u>	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el 06/08/2014	ORDRE EMO/250/2014, de 31 de juliol, de modificació de l'Ordre *EMO/91/2014, de 26 març , per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions destinades a la realització d'accions relatives a les unitats de suport a l'activitat professional en el marc dels serveis d'ajust personal i social de les persones amb discapacitat als centres especials de treball, s'obre nova convocatòria i es fa pública l'aplicació pressupostària per a l'exercici 2014
<u>ORDRE EMO/340/2014, de 10 de novembre</u>	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el 20/11/2014	ORDRE EMO/340/2014, de 10 de novembre , per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions per a la realització dels serveis integrals d'orientació, acompanyament i suport a la inserció de les persones amb discapacitat i/o

CATALUNYA			malaltia mental, i es fa pública la convocatòria per a l'any 2014 .
	<u>LLEI 13/2014, de 30 d'octubre, d'accessibilitat</u>	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya 04/11/2014	LLEI 13/2014, de 30 d'octubre, d'accessibilitat
	<u>EDICTE de 13 d'octubre de 2014</u>	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya 23/10/2014	EDICTE de 13 d'octubre de 2014, pel qual se sotmet a informació pública el Projecte d'ordre de modificació de l'Ordre ASC/433/2007, de 23 de novembre , per la qual s'estableixen els criteris per determinar l'import de les prestacions econòmiques del Sistema per a l'Autonomia i l'Atenció a la Dependència (SAAD) en l'àmbit territorial de Catalunya .
	<u>ORDRE EMO/249/2014, de 31 de juliol</u>	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya 06/08/2014	ORDRE EMO/249/2014, de 31 de juliol, de modificació de l'Ordre EMO/103/2014, de 3 d'abril , per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de la subvenció destinada al foment de la integració laboral de les persones amb discapacitat en centres especials de treball, s'obre nova convocatòria i es fa pública l'ampliació per a l'exercici 2014 dels imports màxims.
	<u>ORDRE EMO/340/2014, de 10 de novembre</u>	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya 20/11/2014	ORDRE EMO/340/2014, de 10 de novembre , per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions per a la realització dels serveis integrals d'orientació, acompanyament i suport a la inserció de les persones amb discapacitat i/o malaltia mental, i es fa pública la convocatòria per a l'any 2014 .
	<u>ORDRE BSF/339/2014, de 19 de novembre</u>	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya 21/11/2014	ORDRE BSF/339/2014, de 19 de novembre, de modificació de l'Ordre ASC/433/2007, de 23 de novembre, per la qual s'estableixen els criteris per determinar l'import de les prestacions econòmiques del Sistema per la Autonomia i l'Atenció a la Dependència (SAAD) en el àmbit territorial de Catalunya.
	<u>DECRET 156/2014, de 25 de novembre</u>	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya 27/11/2014	DECRET 156/2014, de 25 de novembre, del Consell de la Discapacitat de Catalunya .

2.- Serveis Socials, autonomia i dependència

Objectius i necessitats

Aplicar mesures que garanteixin, el pagament de manera puntual concerts, contractes i subvencions a les entitats del tercer sector, per tal de mantenir els serveis dirigits a infants i joves amb discapacitat, pluridiscapacitat i amb trastorn mental.

Contemplar els menors de 18 anys, com possibles usuaris del servei de residència. Perquè tenint en compte les excepcionalitats existents, és necessària la seva regulació a través de la Cartera de Serveis.

L'elaboració de la nova Cartera de Serveis, ha de contemplar:

- Flexibilització de les ràtios,
- Actualització de preus en els mòduls actuals,
- Creació i aplicació d'un nou model dirigit a l'atenció de persones amb pluridiscapacitat.

Fer difusió de la figura d'assistent personal.

Necessitat d'ampliació de places en Residències i Centres Ocupacionals, dirigides a infants i joves amb discapacitat i/o amb malaltia mental.

Implementar i desenvolupar programes i actuacions, globals i integrals, treballant des de la prevenció i la detecció precoç.

Crear de centres de referència on es duguin a terme programes d'atenció biopsicosocial i protocols d'atenció integrals a l'infant, realitzant un seguiment que tingui en consideració les diferents etapes evolutives, sempre amb la implicació de la seva família i comptant amb el suport d'un professional de referència.

Agilitzar i facilitar els tràmits burocràtics i gestions administratives que cal realitzar, en tot procés relatiu a una discapacitat o malaltia mental.

Oferir serveis dirigits a l'atenció d'infants de 0-3 anys, fomentant la igualtat d'oportunitats i afavorint la conciliació de la vida personal, familiar i laboral dels seus tutors i/o progenitors.

Fomentar en aquest i altres sentits, la transversalitat entre els diferents departaments de la Generalitat de Catalunya i altres administracions públiques. En aquest sentit:

- Cal ampliar les places per a infants amb discapacitat i trastorn mental dins les escoles bressol municipals catalanes.
- Creació de places dins les escoles bressol municipals, per a que puguin acollir de manera inclusiva infants amb pluridiscapacitat, degudament adaptades i dotades dels recursos materials i humans necessaris.
- Autoritzar als Centres d'Educació Especial per a poder oferir un servei d'atenció a infants amb discapacitat i pluridiscapacitat de 0-3 anys, optimitzant els recursos existents i fins que l'escola bressol sigui plenament inclusiva.

Garantir el servei de transport adaptat, amb els mitjans tècnics i humans adients.

Garantir serveis especialitzats de Respir per facilitar la conciliació de la vida personal, familiar i laboral.

3.- Educació

Objectius i necessitats

Continuar amb el procés, ja iniciat, del Pla d'Acció "Aprendre junts per viure junts".

Avançar cap a un sistema d'educació inclusiva, adaptant els centres educatius a les necessitats físiques i educatives, i dotant-los dels recursos humans necessaris, per la bona atenció i adaptació de l'infant amb discapacitat, pluridiscapacitat i amb trastorn mental dins l'entorn escolar. Podent comptar amb el suport i assessorament de centres de referència, tenint en compte la idoneïtat dels Centres d'Educació Especial, i de les entitats específiques d'alguna discapacitat.

Tant els Centres d'Educació Especial, com les Associacions i Fundacions, poden exercir com a centres de recursos pels centres educatius ordinaris, tant materials com de l'experiència dels mateixos tècnics/professionals.

En el cas de la discapacitat sensorial, cal consolidar els actuals Centres de Recursos per a Deficients Auditius (CREDA) i el Centres de Recursos per a Deficients Visuals (CREDV), que són serveis de suport als centres educatius, a l'alumnat i a les seves famílies.

És evident la necessitat de recursos, però la disponibilitat d'aquests no garanteix una pràctica inclusiva i de qualitat. Així doncs, cal fer una avaluació continua per garantir que aquests recursos siguin utilitzats per a la seva finalitat i contribueixen a fer una pràctica inclusiva i de qualitat.

És bàsic assegurar la coordinació entre els diferents sistemes de suport i professionals que intervenen amb els infants, assegurant, la coordinació. Això és especialment significatiu i necessari entre les etapes de primària i secundària.

Cal oferir suport a la família per tal que aquesta participi en el procés d'escolarització del seu fill/a amb discapacitat de manera positiva, facilitant-los-hi informació i assessorament.

Assegurar, fomentar i garantir, a més del dret a l'educació amb igualtat de condicions, el dret a poder realitzar activitats de menjador i extraescolars, ja siguin de lleure, esportives o culturals, evitant qualsevol forma de discriminació i eliminant les possibles barreres existents.

Fomentar l'aprenentatge / la formació de docents i alumnes, de les diferents formes de comunicació dins l'àmbit educatiu i social, per tal d'afavorir la integració de l'infant amb discapacitat en poder comunicant-se amb plena normalitat.

Incloure en els programes de formació del personal docent i tècnic, la informació, formació i sensibilització sobre els problemes de la salut, característiques generals dels diferents tipus de discapacitat, peculiaritats a tenir en compte dins el centre educatiu....., de la infància amb discapacitat, pluridiscapacitat i amb trastorn mental, facilitant-los eines que els permetin abordar correctament la situació. Així com també incloure metodologies per atendre la diversitat a l'aula.

Cal actualitzar les ràtios alumnat/professionals i monitors de menjador o esbarjo, d'acord amb les necessitats específiques de l'alumne.

Des dels centres d'educació especial, i en un futur a les escoles ordinàries, cal reconèixer i donar suport des del Departament d'Ensenyament a teràpies alternatives que es puguin dur a terme des dels centres educatius amb la finalitat d'assolir millores en el desenvolupament de infant i jove (per ex. caninoteràpia, hipoteràpia, musicoteràpia, hidroteràpia...).

4.- Salut

Objectius i necessitats

Fomentar l'estudi i la investigació en la prevenció, la detecció precoç i el tractament de les diferents discapacitats i trastorn mental, incidint en les greus discapacitats que es troben en l'etapa d'atenció precoç.

Proporcionar, atenció sanitària, amb presència continuada i integrada en els centres educatius que atenen infants amb discapacitats, pluridiscapacitat i trastorns mentals.

Promoure i potenciar la formació en l'educació emocional per als professionals de la salut que es troben atenent infants i llurs famílies.

Implicar a la família en el seguiment terapèutic, com un element clau per a l'obtenció d'un bon desenvolupament de l'infant i de la seva integració social i laboral.

Garantir un tractament adequat a l'infant nascut amb una prematuritat extrema, d'acord a la seva simptomatologia fent un seguiment exhaustiu, el qual permeti millorar el seu desenvolupament.

La cartera de prestacions ortoprotèsiques de salut requereix una revisió a fons.

Promoure accions transversals reals, coordinades i efectives en relació al nen/a amb una discapacitat o amb problemes en el neurodesenvolupament i les seves famílies al llarg de tota la infància i adolescència.

5.- FAMÍLIA

Situació actual

El naixement d'un fill és un dels moments més importants i esperats per qualsevol pare i mare, però quan és detectada alguna anomalia en l'infant, aquest moment de felicitat es veu greument truncat, provocant reaccions de ràbia, culpabilitat, frustració, por, incertesa, entre d'altres, que tanmateix es barregen amb sentiments d'esperança, d'estima incondicional, de protecció, de superació... De fet, aquestes i moltes altres emocions, succeiran al llarg de les diferents etapes evolutives de l'infant i

serà amb el temps que s'aniran ajustant de manera natural, fent d'aquest ajustament un sistema de defensa al seu dia a dia.

Per fer front a aquesta nova situació, caldrà tenir especial cura en la reorganització i adaptació del nucli familiar i del seu entorn, ja que segons la discapacitat que es tracti, l'infant requerirà d'un suport, més o menys intensiu i/o permanent, que en qualsevol cas representarà un canvi en el paradigma familiar.

La família i la feina són factors que ja de per si comporten responsabilitats i obligacions, però aquestes s'incrementen considerablement quan el nostre fill té alguna discapacitat, fent que es produeixin sobrecàrregues físiques, socials i psicoafectives que segons l'etapa tindran més o menys rellevància.

Per tal de pal·liar aquestes sobrecàrregues, no n'hi haurà prou amb fer un esforç individual, és molt important fer us dels recursos que el sector públic i privat posen a disposició de famílies a càrrec d'un infant amb discapacitat, ja sigui en l'àmbit sanitari, social, educatiu i/o en l'associatiu. D'altra banda, aquests recursos als que també podem anomenar drets, no hem de permetre facin cap retrocés ni siguin vulnerats, sinó tot el contrari, cal promoure i impulsar accions de millora, sempre dirigides a afavorir el benestar dels nostres fills i del grup familiar en el seu conjunt.

Objectius i necessitats

Fomentar la investigació i l'estudi de les diferents discapacitats, posant especial atenció en la prevenció i els naixements prematurs, i sense oblidar aquelles afectacions que, tot i tenir un índex més baix de casuística, són una realitat.

Garantir els recursos materials, humans i econòmics que siguin necessaris per realitzar una bona adaptació de la llar i oferir a l'infant la millor atenció possible, sempre pensant en el seu benestar i la promoció de la seva autonomia, amb la que també es procurarà de manera favorable per la salut física i psicològica de pares i mares.

Considerar cada etapa evolutiva de l'infant i donar-li una atenció adequada en funció de la seva singularitat, i assegurar a pares i mares/tutors l'accés a la informació mèdica i a un adequat suport emocional.

Promoure la conciliació familiar, personal i laboral de les persones a càrrec d'un infant amb discapacitat, des del naixement d'aquest.

Impulsar la creació d'un Servei d'Orientació que transversament estigui connectat i coordinat a diferents organismes, que garanteixi una atenció psico-bio-social i que estableixi protocols d'atenció integral pels infants i llurs famílies, que permetin elaborar un itinerari de vida, preveient les necessitats del nadó, així com valorar-ne les seves capacitats al llarg de la vida. Aquest servei, entenem ha de comptar amb la figura d'un referent de cas, que actuï com assessor i orientador familiar a més de fer d'interlocutor amb els professionals que tractin l'infant en els diferents àmbits d'intervenció.

6.- AUTONOMIA PERSONAL

Objectius i necessitats

El concepte d'autonomia personal, tal com estableix la Llei de Promoció d'autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de Dependència (LAPAD), inclou, a més de l'autonomia funcional (desenvolupar les activitats bàsiques de la vida diària), l'anomenada autonomia moral que suposa la capacitat de controlar, afrontar i prendre per pròpia iniciativa, decisions personal sobre com viure d'acord amb les normes i preferències pròpies. La LIONDAU té com a principis la vida independent, la normalització, l'accessibilitat universal i el disseny per a tots. La Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat estableix el dret a viure de forma independent, l'accessibilitat i el principi de respecte per la diferència i l'acceptació de les persones amb discapacitat com a part de la diversitat i la condició humana. És a dir, el concepte d'autonomia avui no és un principi ambigu, sinó un dret concret i ben delimitat reconegut a les persones amb discapacitat

Propostes

La normativa, els serveis, les ajudes econòmiques i l'accés al treball haurien de tenir com a prioritat l'autonomia personal, Considerem que les lleis actuals encara que obren el camí cap a la vida independent, no garanteixen aquesta opció suficientment. Actualment no es pot parlar de vida independent a través de la cobertura de les lleis. En aquest sentit haurem de seguir treballant per tal que les lleis proporcionin les cobertures que permetin realment l'exercici dels drets de la persona amb discapacitat.

S'hauria de dissenyar un procediment que garantís l'autodeterminació de les persones amb discapacitat, especialment de totes les seves decisions, que quan calgués podria ser mitjançant la presa de decisions assistida, hem de promoure la participació, la corresponsabilitat, i l'empoderament. hem d'ensenyar els infants a decidir, a ser responsables de la seva vida, a ser autònoms.

Fer difusió de la figura d'assistent personal. Desenvolupar el servei d'assistència personal per joves majors de 16 anys i ampliar el nombre de beneficiaris de la prestació econòmica d'assistència personal.

Crear espais de trobada adreçats a joves amb discapacitat on facilitar formació que fomenti l'autonomia personal i la vida independent. Espais que fomentin l'empoderament.

Crear espais de trobada per famílies on facilitar el suport entre iguals i formació per promoure l'autonomia i vida independent dels seus fills amb discapacitat.

Hem d'ensenyar a l'Infant a responsabilitzar-se paulatinament de la seva pròpia vida, el nen/a ha d'anar conquerint progressivament l'autonomia personal que suposa la capacitat de reflexió, de presa de consciència de si mateix, i la capacitat d'autodeterminació o de presa de decisions amb llibertat, amb la responsabilitat de les pròpies accions i de les conseqüències.

8.-TREBALL

Objectius i necessitats

La LISMI (1982), estableix que la finalitat primordial de la política de col·locació de treballadors amb discapacitat és la integració en el sistema ordinari de treball, obligant per fer-ho possible a la reserva d'una quota del 2% de les plantilles de les empreses amb més de 50 treballadors. D'altra banda, aquesta llei creava els centres ocupacionals per a les persones amb discapacitat greu que impedis la integració laboral ordinària o protegida.

Més tard (200 i 2005) es varen aprovar mesures alternatives de caràcter excepcional al compliment de l'esmentada quota de reserva del 2% i algunes administracions públiques han incrementat el percentatge. D'altra banda,

L'accés al treball és encara avui una via important per a la integració social i per a l'obtenció d'uns ingressos per poder fer una vida autònoma, tot i els canvis que està experimentant el treball en els nostres dies. Per tant, els serveis i mesures específiques de discriminació positiva i la territorialització dels serveis constitueixen una mesura clau per a la igualtat d'oportunitats efectiva per a l'accés al món laboral de les persones amb més risc d'exclusió del mercat laboral.

Propostes

Restabliment de les polítiques actives d'ocupació, tant en els centres especials de treball com a les empreses ordinàries.

Per tal de garantir el dret al treball, s'ha de controlar i exigir el compliment de la normativa vigent.

Revisar els projectes educatius dels centres i els sistemes motivacionals emprats, i assegurar una oferta adequada de formació ocupacional per a la inserció laboral.

Desenvolupar polítiques d'inserció per als adolescents i joves amb dificultats d'inserció. Establir mesures de transició escola/treball que incloguin itineraris i acompanyament. (PQPI, tastes d'oficis, cases d'ofici, escoles taller).

Incrementar la responsabilitat social cooperativa de les empreses, oferint excedents i facilitant la contractació de persones en risc o buscant fórmules de contribució a la societat.

Identificar els aspectes clau que dificulten la incorporació laboral de les persones que s'inicien al mercat laboral per abordar-los de manera adequada

Invertir en programes de formació i inserció laboral: que assegurin orientació, formació, seguiment i incorporació al món laboral. Aquesta línia suposa una eina adequada per facilitar la inserció professional dels col·lectius d'adolescents i joves sense feina, en la mesura que permet detectar prèviament les capacitats personals i professionals dels joves en la fase d'orientació i conduir-lo cap a aquelles especialitats més sol·licitades pel mercat laboral en la fase de formació.

9.- DISSENY UNIVERSAL I ACCESSIBILITAT

Objectius i necessitats

En pocs anys s'ha passat de la supressió de barreres arquitectòniques a l'accessibilitat i al disseny universal. La LIONDAU defineix l'accessibilitat universal com la condició que han de complir els entorns, processos, bens, productes i serveis, així com els objectes i instruments, eines i dispositius per a ser comprensibles, utilitzables i practicables per a totes les persones en condicions de seguretat i comoditat i de la manera més autònoma i natural possible.

Aquesta definició pressuposa l'estratègia del disseny per a tots que defineix com l'activitat per la que es concep, processos, béns, productes, serveis, objectes, instruments, dispositius o eines, de tal forma que puguin ser utilitzats per totes les persones, en la major extensió possible. La convenció reitera i emfatitza aquests dos elements.

Es tracta, per tant, de dos conceptes nous i interrelacionats que suposen un pas qualitatiu, que li atorga el seu caràcter universal, ja que no és només per les persones amb discapacitat, sinó per a tothom. No obstant, l'aplicació d'aquestes nous conceptes tot just ha començat i cal avançar per arnar-les introduint per a tots el àmbits d e la vida.

Propostes

Per a la plena vigència de l'accessibilitat universal cal prendre mesures en els diferents àmbits: accessibilitat urbanística, a l'edificació, al transport a la comunicació. Aquest darrer tipus d'accessibilitat incorporat amb posterioritat al superar el concepte arquitectònic és segurament el menys tractat i, en canvi, és imprescindible perquè tothom pugui accedir i comprendre la informació. Per això cal potenciar aquest tipus d'accessibilitat.

Establir com a dret fonamental que la normativa d'accessibilitat universal s'apliqui en tots els seus punts en el mon educatiu, de les empreses o les pàgines web públiques o privades d'interès públic i els programaris que utilitza l'administració.

En actes públics i esdeveniments organitzats per les administracions públiques han de garantir l'accessibilitat universal.

Cal l'elaboració d'una nova llei d'accessibilitat i el corresponent Codi d'accessibilitat que incorpori els nous drets establerts a la Convenció i els nous conceptes tècnics de disseny i accessibilitat universal, que propici un entorn adaptat a les necessitats de tothom.

Seguiment permanent i acurat de l'aplicació de les mesures i sancionar en el cas de que no compleixi.

10.- SENSIBILITZACIÓ

Objectius i necessitats

En l'actualitat encara hi ha prejudicis i estigmes importants que redueixen els drets de les persones amb discapacitat que els corresponen com a ciutadans, especialment remarcable és el cas de discapacitats més greus i de la malaltia mental on persisteixen greus prejudicis i idees preconcebudes que els dificulten l'accés a una vida normalitzada en l'habitatge, l'escola, els centre d'esplai, etc.....

Propostes

Conscienciar les institucions públiques i privades, i la societat en general, sobre com les barreres urbanístiques, arquitectòniques, de la comunicació, en el transport... limiten i dificulten la inclusió social dels infants amb discapacitat en tots els àmbits: educatiu, cultural, participació.....

Impulsar campanyes de sensibilització social, que donin cobertura al desplegament de programes i accions de lluita contra l'estigma, els prejudicis i les practiques nocives en l'àmbit de la discapacitat i que contribueixen a mostrar les capacitats i aportacions socials d'aquests col·lectius.

Donar a conèixer a la societat la realitat i les necessitats específiques de les persones amb discapacitat física i les dificultats amb què es troben per poder desenvolupar les activitats quotidianes autònomament.

Fomentar el respecte a la diversitat i la solidaritat vers les persones amb discapacitat .

5.- LLEURE

Objectius i necessitats

Un entorn de lleure inclusiu és aquell que té en compte a totes les persones i l'entorn on aquestes interaccionen, donant la mateixa importància a les necessitats de totes elles, independentment de les seves característiques. I és en aquest sentit on les administracions han d'assegurar l'accés de qualsevol persona a equipaments, serveis i programes de la comunitat.

La sensibilitat davant la diversitat, l'exercici quotidià de tolerància, una actitud oberta o d'empatia són qualitats necessàries per conformar un escenari en que el fenomen de l'oci sigui diferent. El desenvolupament d'actituds positives enfront la diversitat, és fonamental en una societat inclusiva i ha d'estar recolzada en campanyes de sensibilització de tota la societat.

En la gestió dels projectes d'oci, el foment de l'equiparació de les oportunitats i la participació són elements necessaris per poder dur a terme la pràctica de la inclusió. S'ha de potenciar la capacitat de sentir la diferència com a valor.

Propostes

En l'àmbit de la cultura, és necessari fomentar la participació de totes les persones: en l'accés al patrimoni, en gaudir de les activitats i espectacles de difusió cultural i en els processos de creació.

En l'àmbit del turisme, s'ha de garantir les condicions d'accessibilitat global de les infraestructures i entorns turístics i impulsar la possibilitat real que tothom participin en l'oferta turística general.

En l'àmbit de l'esport, és fonamental crear programes inclusius de pràctica de l'esport, esport per tothom, a la vegada que es necessari millorar les condicions d'accessibilitat plena de les instal·lacions esportives, com a condició necessària perquè totes les persones participin de forma activa, com practicants d'esport o de forma passiva com espectadors

En l'àmbit recreatiu, cal assegurar l'accessibilitat en el disseny d'espais, d'ordenació del territori, de planificació urbanística, en l'edificació de l'habitatge, etc... que impedeixen l'ús de gaudir de cases, carrers, places parcs, àrees recreatives i espais naturals en el desenvolupament d'activitats recreatives socials, domèstiques i a l'aire lliure.

Infants i joves amb discapacitat com a ciutadans de ple dret, han de tenir garantit l'accés a la mateixa oferta de lleure que qualsevol infant o jove de la seva edat, la seva inclusió en activitats d'aquest estil pot ser una experiència de convivència per a tothom, que ensenyarà a infants i jovent amb discapacitat a millorar la seva autonomia i les seves capacitats d'interacció amb iguals i també ensenyarà a la resta del grup, inclosos els i les educadores, a conèixer amb la diversitat.

6.- SEXUALITAT

Situació actual

La sexualitat forma part de la vida de totes les persones y per descomptat també de les persones amb discapacitat, sigui quina sigui la seva discapacitat i amb independència de quines siguin les limitacions i necessitats de suport que requereix la persona. La sexualitat no es quelcom negociable, no es quelcom que es pugui elegir, està present des del naixement de la persona i l'acompanya durant tota la vida.

Masses vegades a la sexualitat dels nois i noies amb discapacitat se l'envolta d'un gran silenci, sembla com si amb aquest silenci es volgués protegir al nen o la nena, com si les paraules poguessin despertar la seva sexualitat. això acostuma a succeir sobretot en l'àmbit de la família, moltes vegades la mateixa família ha rebut molt poca informació sobre la sexualitat dels seus fill i filles amb discapacitat.

Actualment encara estan presents molts mites que porten a actituds i practiques inadequades i de vegades irresponsables, és necessari superar nombroses falses creences sobre la sexualitat de les persones amb discapacitat caracteritzades per un "*angelisme infantil*" o per una presumpta hipersexualitat. Algunes d'elles són les següents:

- Les persones amb discapacitat són asexuals

- Les persones amb discapacitat no mostren interès sexual.
- Mai tindrà una vida com els demés
- Les persones amb discapacitat són com nens, també sexualment
- Les persones amb discapacitat són immadures emocionalment.
- Les persones amb discapacitat s'han de relacionar entre elles
- Les persones amb discapacitat no han de tenir activitat sexual
- Les persones amb discapacitat no han de formar parella

La realitat és una altra, nois i noies amb discapacitat també tenen la seva sexualitat, no seran sempre nens o nenes, com qualsevol persona creixen i es desenvolupen i el que necessiten es que se'ls acompanyi, i que el seu entorn més proper i estimat, la seva família, els hi transmeti que accepten els seus canvis i que assumeix cada una de les seves etapes.

Necessitats

L'Organització Mundial de la Salut (OMS) defineix la salut sexual com la integració dels aspectes físics, emocionals, intel·lectuals i socials d'un ser sexual, de maneres positivament enriquidores i que realcin la personalitat, la comunicació i l'amor... totes les persones tenen el dret a rebre informació sobre la sexualitat i considerar l'acceptació de les relacions sexuals tant per plaer com amb finalitats de procreació. La sexualitat està present en tots nosaltres des d'abans de néixer, conèixer el seu procés i desenvolupament ens ajudarà a veure-la com alguna cosa natural, se li ha d'ensenyar al nen/a per assegurar-li un futur sa i feliç.

El Comitè Assessor de l'Associació Mundial de Sexologia defensa que els drets sexuals són iguals per a tothom, això significa:

- Dret a la propietat del seu propi cos
- Dret a una privacitat i intimitat
- Dret a rebre informació i ajuda en el camp de la sexualitat
- Dret a relacionar-se amb iguals i a les manifestacions pròpies de la seva edat
- Dret a explorar el seu propi cos i descobrir les potencialitats del plaer sexual
- Dret a ser protegit de tota forma d'abús sexual, assetjament o violació

Es fa necessari, per tant, una adequada educació sexual, educar i atendre la sexualitat de nois i noies, de nens i nenes és ajudar al fet que es desenvolupin de manera integral. Que s'apreguin a conèixer, a saber com són i com funcionen. Que aprenguin a acceptar-se, a sentir que com a homes i com a dones mereixen la pena, que sàpiguen que se'ls vol i se'ls accepta com són. I, finalment, que aprenguin que la sexualitat no ha de ser font de problemes tot el contrari ha de ser de satisfaccions. Cal utilitzar aquets programes d'educació afectiu sexual amb la finalitat d'informar i treballar de manera individual les demandes específiques de cada persona.

La família és la peça clau en la educació afectiva i sexual. Aquest és l'espai on es produeixen els aprenentatges més importants lligats a la sexualitat., moltes vegades són els adults que ignoren la sexualitat, volen negar-la, i el que desitgen és eliminar l'angoixa que els hi suposa enfrontar-se al tema amb la pròpia intimitat o eludir la dificultat de respondre .Es fonamental l'educació sexual dels pares d'aquests nens amb discapacitat i l'acompanyament i suport en tot aquest procés.